

dr Andrzej Rataj
Radny Miasta Poznania

Poznań, dnia 9 marca 2024 roku

Numer: 11 / 2024

Szanowny Pan
Jacek Jaškowiak
Prezydent Miasta Poznania

INTERPELACJA

w sprawie:	wprowadzania udogodnień dla mieszkańców wyższych pięter budynków mieszkalnych wielorodzinnych bez windy
------------	--

Na podstawie art. 23 ust. 1 i art. 24 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 roku, poz. 40 ze zmianami) i § 13 ust. 1 uchwały numer LXXX/1202/V/2010 Rady Miasta Poznania z dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie Statutu Miasta Poznania (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2020 roku, poz. 6997), uprzejmie proszę o odpowiedź na niniejszą interpelację.

Stan faktyczny

W Poznaniu, podobnie jak w innych miastach w kraju i za granicą, znajduje się wiele kilkupiętrowych budynków mieszkalnych wielorodzinnych bez windy osobowej. Dotyczy to przede wszystkim kamienic miejskich i prywatnych w śródmieściu oraz bloków spółdzielczych na modernistycznych osiedlach mieszkaniowych na Nowym Mieście, Grunwaldzie, Piątkowie, czy Winogradach. Warto podkreślić, że te osiedla mieszkaniowe zostały bardzo dobrze zaprojektowane urbanistycznie, z odpowiednimi odległościami między budynkami oraz z terenami zielonymi, komunikacją publiczną i odpowiednią infrastrukturą miejską. Takich cech brakuje niestety większości nowoczesnych osiedli wybudowanych w ostatnich latach. Budynki w śródmieściu i na osiedlach mieszkaniowych, wybudowane

ponad sto lat temu, prawie sto lat temu, czy kilkadziesiąt lat temu, są - w miarę możliwości finansowych i organizacyjnych - sukcesywnie ocieplane i rewaloryzowane.

Budynki te mają jednakże istotne utrudnienie dla mobilności przez brak wind osobowych, co jest znacznym problemem dla mieszkańców wyższych pięter w wieku senioralnym, z ograniczeniami ruchowymi lub z niepełnosprawnościami. Mieszkańcy ci są określane często jako „więźniowe czwartego piętra”, co jest trafnym zwrotem obrazującym ograniczenia możliwości albo brak możliwości samodzielnego zejścia po schodach ze swojego piętra, a następnie wejścia po schodach na swoje piętro. Niewątpliwie w naszym mieście sytuacja ta dotyczy dziesiątek tysięcy osób. Z każdym kolejnym rokiem problem ten staje się coraz większy, z uwagi na coraz większą liczbę osób z ograniczeniami ruchu. Warto wspomnieć, że na poziomie krajowym funkcjonuje państwowy program Fundusz Dostępności, z którego udzielane jest w szczególności wspólnotom mieszkaniowym i spółdzielniom mieszkaniowym wsparcie finansowe na zapewnienie dostępności architektonicznej budynków. Ponadto podmioty administrujące budynkami oraz sami mieszkańcy podejmują zorganizowane lub oddolne inicjatywy ułatwiające poruszanie, takie chociażby jak doraźne montowanie albo wystawianie krzeseł na półpiętrze, dzięki czemu osoby z utrudnieniami w ruchu mogą usiąść i odpocząć przed dalszymi piętrami budynku do pokonania w dół albo w górę.

Należy wprowadzać kolejne rozwiązania systemowe, takie jak wspieranie budowy wind osobowych, montowania krzeseł schodowych lub podestów, również na poziomie miejskim, wojewódzkim, czy krajowym, być może ze wsparciem z funduszy europejskich, tworząc odpowiednie inicjatywy wsparcia, programy pomocowe i akcje promujące dobre rozwiązania dla mieszkańców wyższych pięter budynków mieszkalnych wielorodzinnych bez windy.

Pytania

Zwracam się zatem z prośbą o odpowiedź na następujące pytania:

- 1) czy w ramach polityk miejskich zauważany jest problem ograniczeń mobilności mieszkańców wyższych pięter budynków mieszkalnych wielorodzinnych bez windy,
- 2) jakie działania miejskie mogłyby zostać podjęte na rzecz wprowadzania udogodnień dla mieszkańców wyższych pięter budynków mieszkalnych wielorodzinnych bez windy.

(-) Andrzej Rataj